

● Mustafa İmir

Düşünce – Çeşitleme

Havası toprağı tüter gözünde
Gurbette içine hasret çökünce
Bir şeyler eriyip akar özünde
Yurdundan yuvandan ayrı düşünce

Benliğini türlü gaile sarar
Ruhun esenliğe çıkışı arar
İç dolup boşalır sabaha kadar
Gündüzü geceye ular düşünce

Dost bildiklerinden gelirse mihnet
Balçıklaşır gönül denilen ziyet
İç fırtınasına döner sükûnet
Kemirir içine kuşku düşünce

Çıkışla inişte kıyastır varlık
Göze batana kâr etmez nazarlık
Vazgeçilmezlerle dolu mezarlık
Tarih baki midir kayıt düşünce?

Yıldızı parlağa halk alkış tutar
Önde türap olup yoluna yatar
Yıldızı söneni bedelsiz satar
Vuranı çok olur gözden düşünce

Zamanda hiçliktir varlıkla yokluk
Bağıntıya göre yalnızlık-çokluk
Aslına açıklıktır manevi tokluk
Sarmaya görsün bir derin düşünce

Senelerin yükü sırtına biner
Coşkun duyguların zamanla söner
Topraktan çıkanlar toprağa döner
Fark edersin yaprak daldan düşünce

Suyun içindeyken balık misali
İdrak edemezsin hali ahvalı
İmir'in kendine hüznü, melâli
İçine kapanır dara düşünce